

En grundläggande tanke om medmännisklighet och kärlek

Ibland (eller kanske ganska ofta) funderar jag över hur det kommer sig att det har blivit som det är. Inför julhelgen finns det förstås massor att fundera över när man julstädar, bakar pepparkakor, lägger lutfisken i blöt eller slöjdar julklappar. Somliga förfasar sig över hetsen, konsumtionstänkandet och frosseriet i julmat medan andra tycker att det är mysigt med förberedelser, alla förväntningar och julklappsköp.

Det finns säkert tusentals olika förklaringar till varför människor har så olika uppfattningar om julen. Har man tråkiga minnen från otrevliga julfiranden så formar förstås det ens uppfattning om julfirandet och har man som barn tindratt och till slut fått den hett efterlängtade julklappen så formar förstås det ens uppfattning om firandet. Jag leker lite med tanken att det kanske finns en grundläggande tanke, idé eller värdering bakom alla de här olika synsätten och det är inte att vi mitt i vintern när det är som mörkast och mest besvärligt och deprimerande behöver en riktig fest, ett midvinterblot. Den idén håller ju inte av den enkla anledningen att det på södra halvklotet nu är sommar och inte alls mörkt och kallt. Jag tror mer att det handlar om en grundläggande tanke om medmännisklighet och kärlek. Berättelsen om det lilla Jesusbarnet, ömtåligt, sårbart och i behov av kärlek påminner oss om vad som är viktigt här i livet. Det är kanske därför vi mår speciellt illa när vi hör om barn som i juletid varken får julefrid eller julklappar. Det kanske är därför man reagerar mot julkonsumismen och tycker att budskapet om kärlek dränks i julklappar och mat men det kan ju också vara samma grundläggande uppfattning som gör att man vill fira julen på det traditionella sättet. Man visar på det sättet att man älskar och bryr sig om sina nära och kära.

Jag skall inte uppta mer av er julförberedelsetid med mina funderingar utan i stället tillönska alla en fin och välsignad jul och påminna om att det också i juletid finns mycket fint i våra kyrkor.

*Henrik Rydberg, kyrkoherde
Västanfors Västervåla församling*